

ikke ret meget. Jeg interesserer mig først og fremmest for at faa den trafikmæssig bedst mulige Jernbane, som vi kan faa paa denne Egn, og det mener jeg, vi faar ved at følge Ministerens Forslag, idet den Jernbaneordning, som dette medfører, vil skabe Betingelser for, at der kan blive en god Udveksling af Togene til alle Sider. Naar den Jernbane kommer, vil der i Virkeligheden ske det, at der paa en eller anden Maade kommer en Krydsning af to Jernbaner, og disse Baners Køreplan skulde helst indrettes saadan, at der blev Mening i Korrespondancen mellem Togene der, og hvis de kun skal krydse hinanden derved, at vi faar Linien Vildbjerg—Ørre, er der ikke Tvivl om, at Forstyrrelser i den ene af disse Baneretningers Toggang vil virke i høj Grad forstyrrende ind paa de andres, hvorimod vi ved at følge Ministerens Plan faar let Adgang til at etablere Dobbeltspor mellem Vildbjerg og Aulum, hvorved saadanne Forsinkelser næsten altid vilde kunne ophæves paa den Strækning. Jernbanedriftsmæssig set vil dette saa langt gaa forud for Planen med Ørre, at jeg paa det varmeste maa anbefale Ministerens Forslag paa dette Omraade.

Herefter maa jeg indtrængende anmode ærede Medlemmer om at stemme mod Ændringsforslag Nr. 1 og for Ændringsforslag Nr. 2.

Ordføreren (Andreasen): Det forekommer heller ikke mig, at der i denne Sag kan være Tale om nogen Art af Storpolitik, og at der kan være Tale om, at Ministeren skulde være særlig forpligtet til i det andet høje Ting at udrette eller gøre, hvad et Folketingsflertal har paalagt ham. Selvfølgelig ønsker jeg fremdeles ligesom det ærede Medlem fra Aars (Lillelund), at Ministeren i det andet Ting vil anbefale det, Folketinget har vedtaget, og gøre det til sit Standpunkt. Men Ministeren mener — og det har han sagt i Udvalget —, at han af rent saglige Grunde ikke kan gøre det, og saa mener jeg, at vi maa kunne anerkende hans Holdning. Jeg mener ikke, der kan være noget storpolitisk urigtigt deri.

Det ærede Medlem fra Mariager (H. P. Hansen) mente, at jeg havde begaaet en Fejl ved at udtale mig i Tilslutning til ham. Det er nu ellers noget, man ikke plejer at tage fortrydeligt op . . . (H. P. Hansen: Jeg mente, at det ærede Medlem hængte paa den). Jeg hørte godt den Vits, som almindeligvis følger efter de berømte Bogstaver H. P., det kender jeg godt. Men

jeg har sagt, hvad jeg mente var rigtigt og nødvendigt, saaledes som Diskussionen har udviklet sig, at jeg ønsker, den Befolkning skal have en Bane. Jeg gør det ikke til noget Kardinalpunkt, om det skal være en Bane, der drives af Staten eller ikke. Derpaa skal Sagen ikke strande. Men man har ikke Spor af Ret til at paastaa og kan ikke med nogen som helst Grunde bevise, at det skader Sagen, at Flertallet ønsker, at Banen ikke skal gaa over Aulum, men over Ørre. Det er ganske hen i Vejret, at denne Smule Forandring af Retningslinien skulde være afgørende for, om vi skal have Skern—Skive-Banen eller ej. Det er ganske umuligt af den simple Grund, at de paa-gældende har udtalt sig for netop at overtage denne Bane som Privatbane, hvis de ikke kan faa den som Statsbane, idet netop Deputationen fra Ørre, som det blev oplyst i Dag, erklærede: Saa tager vi Banen som Privatbane, naar vi ikke kan faa den anderledes, medens de Herrer i Aulum for Resten ikke en Gang vilde køre for Udvalgets Medlemmer, da de var derovre. De, der kørte i Sandflugten og fik Øjnene fyldt med Hedesand, saaledes som det ærede Medlem fra Holstebro (Mølgaard-Nielsen) talte om, var Folk fra Simmelkær og de andre langt borte liggende Egne. I Aulum havde man en Følelse af, at de brød sig ikke saa overordentlig meget om det Besøg, navnlig fordi vi ogsaa vilde se paa Forholdene i Ørre. De Herrer har talt deres Sag meget daarligt, og det forbedrer den ikke at fremkomme med Overdrivelser af den Natur, som det ærede Medlem fra Mariager sidst er fremkommet med.

Mølgaard-Nielsen: Det, den ærede Ordfører (Andreasen) sagde nu, er jo saa sin egen Sag; det var Clausager, der vilde raade for, hvordan Turen skulde lægges til Rette, og det endte med, at Aulum-Beboerne kunde selv drikke deres Kaffe. Jeg synes, at den Behandling ikke var paa sin Plads.

Jeg glemte at spørge det ærede Medlem fra Herning (Westergaard), der har været med i Underudvalget sammen med Formanden for Privatbanerne, om det er Mening, at der skal være Stationer eller Holdepladser, inden man kommer til Ørre. For det kunde se ud, som om der skulde være noget ved Eggersgaarde, den yderste Gaard i Sinding Sogn, og hvis det er Tilfældet, kan det godt være, at hans Beregning kommer til at faa en anden Værdi for mig; saa kan det godt være, at der kan være en 600—700 Mennesker i Aulum,